

waar wij er nog een vinden afgebeeld op een gravure uit de tweede helft der zeventiende eeuw. Muur- en houtwerk doen in het achtergedeelte van dien vleugel nog wel heel oude herinneringen spreken. Waarschijnlijk was het voerplein met een muur omgeven, waarin een poort waarvóór dan de brug nog wel heel oude herinneringen spreken. Waarschijnlijk was het voerplein met een muur omgeven, waarin een poort waarvóór dan de brug lag.

Toen in de eerste jaren van het stadhouderschap van Frederik Hendrik allereerst de weelde begon toe te nemen en vooral de bouwlust der voorname regenten groot werd, hield ook de rijke, aanzienlijke heer van Duivenvoorde het niet langer uit in zijn eenvoudig kasteel. Hij liet zich, in 1625 ongeveer, een groot huis zetten in den Haag, op den hoek van Kneuterdijk en Lange Voorhout. Het staat er nog, vrijwel onveranderd, — behoudens dan de ramen, die, als bijna altijd,

gewijzigd zijn — en het doet in zijn bouwtrant, zooals Weissmann opmerkt, sterk aan invloed van Hendrik de Keyser denken. De gissing is mogelijk, dat hij dit huis betrok zoodra het voltooid was en toen denzelfden bouwmeester opdroeg om ook Duivenvoorde geheel te verbouwen. Grootendeels kreeg het huis toen zijn tegenwoordigen vorm. Maar aan den linkervleugel liet men een deel van het oude bouwwerk staan en trok men slechts een hooger vóórgebouw op. Een nieuwe poort, de raamverdeling, en het dak dragen alle het karakter van die verbouwing, welke zoo ingrijpend was, dat het geheele kasteel erdoor getypeerd werd. Houtsnijwerk in de gang van den linkervleugel draagt, met het wapen van

ACHTERZIJDE.

Duivenvoorde ook het jaartal 1627, dat wij als dat der voltooiing mogen aanmerken.

Tot in het laatste deel der zeventiende eeuw bleef het huis zoo. De overlevering verhaalt van een ernstigen brand omstreeks 1670. Deze zal dan wellicht in den linker vleugel gewoed hebben, althans in dien tijd ongeveer is het torentje verdwenen en heeft men dien geheelen vleugel opgetrokken en onder één dak gebracht. De twee dakenvensters aan dien kant vertoonen, nog nu, een van alle andere afwijkend karakter.

Ruim tachtig jaren later had het huis weer veranderingen te ondergaan. De heer van Duivenvoorde was in 1701 gehuwd met een dochter van Hans Willem Bentinck, den grooten vriend van Willem III, en hij volgde